

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 25C/5/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6420200532
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 07. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Antal
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2022:6420200532.9

Uznesenie

Okresný súd Žiar nad Hronom v právnej veci žalobcu: I. W. P. E. & O.. X. Y. Y. F. - P. - Y. X, D. - XXXXX X., Y. N. Q., právne zastúpený: Mgr. Lenka Heřmánková, advokátka so sídlom Košická 5590/56, 821 04 Bratislava, proti žalovanej: J.. P. J., N.. T., Q.. XX.XX.XXXX, W. U. S.. Y. XXXX/XX, XXX XX U. Š., právne zastúpená: JUDr. Florián Karabinoš, advokát so sídlom Romanova 4, 851 02 Bratislava, o určenie neúčinnosti právneho úkonu, takto

rozhodol:

Súd m e n í uznesenie Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 25C/5/2020-254 zo dňa 12.05.2022 tak, že žalovaná je p o v i n n á nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 1110,35 €, prijímateľom ktorých je Mgr. Lenka Heřmánková, advokátka, so sídlom Košická 5590/56, 821 04 Bratislava, v lehote troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou Okresnému súdu v Žiari nad Hronom dňa 12.02.2020 domáhal, aby súd určil, že darovacia zmluva, uzavretá dňa 04.04.2019 medzi darcom J.. H. J., N.. J., Q.. XX.XX.XXXX a obdarovanou J.. P. J., N.. T., Q.. XX.XX.XXXX, ktorej vklad bol povolený pod č. T. - XXX/XXXX, predmetom ktorej bol spoluvlastnícky podiel darcu o veľkosti 1/2 nehnuteľnosti zapísanej Okresným úradom U. Š., katastrálny odbor pre okres U. Š., obec U. Š., katastrálne územie U. Š. na LV č. XXXX, a to bytu č. XX, vo výmere 68,34 m², nachádzajúceho sa na X. poschodí bytového domu súp. č. XXXX, postaveného na parc. č. XXXX, vo vchode č. XX, na ul. S.. Y. T. U. Š., spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu súp. č. XXXX, vo veľkosti XXXX/XXXXXX, spoluvlastníckemu podielu na pozemku parc. registra „. Č.. XXXX zastavané plochy a nádvoría o výmere 1291 m² vo veľkosti XXXX/XXXXXX, je voči žalobcovi právne neúčinná.

2. Súd rozsudkom č. k. 25C/5/2020-203 zo dňa 30.06.2021 žalobe vyhovel a zároveň rozhodol tak, že priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania proti žalovanej v rozsahu 100 %. Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom č. k. 15Co/73/2021-238 zo dňa 23.03.2022 rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil a priznal žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanej v rozsahu 100 %.

3. Súd uznesením č. k. 25C/5/2020-254 zo dňa 12.05.2022 uložil žalovanej povinnosť nahradiť trovy konania žalobcu na účet právneho zástupcu žalobcu vo výške 1345,94 €.

4. Dňa 02.06.2022 podala žalovaná sťažnosť voči uzneseniu č. k. 25C/5/2020-254 zo dňa 12.05.2022 v ktorej uviedla, že súd žalobcovi priznal náhradu trov konania hoci vykonanie niektorých úkonov nebolo účelné a zároveň bola priznaná náhrada za stratu času vo väčšom než preukázanom rozsahu. Žalovaná považuje vyjadrenie žalobcu, ktoré bolo súdu doručené dňa 11.11.2020, ktoré je v zozname úkonov uvedené pod poradovým číslom 4. za neúčelné, a to z nasledujúcich dôvodov.

Žalovaná uvádza, že žalobca bol zo strany súdu vyzvaný, aby sa vyjadril k vyjadreniu žalovanej k žalobe a zároveň bol poučený o tom, že v súlade s ust. § 167 ods. 3 CSP, že na neskôr predložené a označené skutočnosti a dôkazy súd nemusí prihliadnuť a poučil žalobcu o následkoch sudcovskej koncentrácie

konania. Žalobca sa takto vyjadril podaním doručeným súdu dňa 16.07.2020. Je potrebné uviesť, že CSP obom stranám sporu dáva rovnaké možnosti, a to práve dvakrát predložiť prostriedky procesného útoku, resp. obrany. Pri tom, ako súd žalobcovi dňa 20.10.2020 doručil dupliku žalovanej spolu s predvolaním na pojednávanie na termín 25.11.2020, nepriložil k podaniu žiadny prípis o tom, že žalobca je povinný sa k duplike žalovanej vyjadriť, ani žalobcovi takúto možnosť nedal.

Ak žalovaný považoval za potrebné sa k duplike vyjadriť, mal možnosť tak urobiť ústne na pojednávaní, ktoré bolo nariadené na blízky termín 25.11.2020. Inými slovami písomné vyjadrenie žalobcu zo dňa 11.11.2020 vôbec nebolo potrebné urobiť.

Podstatná je aj skutočnosť, že žalobca svoje podanie doručil súdu dňa 11.11.2020, t. j. len dva týždne pred pojednávaním. To bolo v tak krátkom časovom odstupe od pojednávania, že súd ani len neodoslal podanie žalobcu žalovanej, teda táto sa s týmto podaním oboznámila až na pojednávaní.

Čo sa týka obsahu uvedeného podania, toto neprinieslo do veci žiadne nové skutkové, či právne argumenty, teda ani podľa obsahu nešlo k úkon, ktorý by viedol k účelnému uplatňovaniu či bráneniu práva.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti žalovaná považuje rozhodnutie súdu o priznaní náhrady trov konania aj za úkon pod poradovým číslom 4. vyjadrenie - duplika odoslaná dňa 11.11.2020 za nesprávne, pretože vykonanie tohto úkonu zo strany právneho zástupcu žalobcu bolo neúčelné, keďže ho nebolo potrebné vykonať, súd na takéto podanie nemusel prihliadať, keďže bolo vykonané po koncentrácii konania a aj po obsahovej stránke do veci neprinieslo nič nové, teda neprispelo k účelnému uplatňovaniu resp. bráneniu práva žalobcu.

Žalovaná zároveň namieta aj priznanie náhrady za stratu času pri účastiach na pojednávaní dňa 25.11.2020 a 02.06.2021. Súd žalobcovi priznal náhradu za stratu času podľa grafikonu ŽSSR, akoby zástupca žalobcu na pojednávanie cestoval vlakom. Súd však nemal preukázané, že zástupca žalobcu na toto pojednávanie cestoval vlakom, pretože súdu nebol predložený žiadny cestovný lístok, ktorý by preukazoval že k takto uskutočnenej ceste skutočne došlo. Žalovanej je známe, že právny zástupca žalobcu cestoval osobným motorovým vozidlom, pretože ho videla neďaleko budovy súdu nastupovať do osobného motorového vozidla, ktoré nebolo vozidlom taxislužby. Ak zástupca žalobcu vykonal cestu osobným motorovým vozidlom, ktorá objektívne trvá kratšiu dobu, je vylúčené, aby súd žalobcovi priznal náhradu za stratu času vo väčšom rozsahu, ako tomu v skutočnosti bolo. Žalobcovi nie je možné priznať náhradu za stratu času ako pri ceste vlakom, ak cestu vlakom neabsolvoval a nepreukázal túto skutočnosť platným cestovným lístkom.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti žalovaná žiada, aby súd zmenil napadnuté uznesenie a to tak, že zníži priznanú náhradu trov konania tak, že neprizná náhradu trov konania za úkon pod poradovým číslom 4 a neprizná nepreukázanú náhradu za stratu času za cestu vlakom na pojednávania v dňoch 25.11.2020 a 02.06.2021.

5. Dňa 03.06.2022 súd vyzval žalobcu na vyjadrenie k podanej sťažnosti žalovanej. Žalobca k podanej sťažnosti uviedol, že považuje vyčíslenie trov konania za vecne správne, rovnako považuje za vecne správne a legitímne aj uznesenie súdu prvého stupňa, ktorým boli žalobcovi priznané trovy konania v zmysle jeho vyčíslenia. Predmetom žalobcovho vyčíslenia sú účelne vynaložené výdavky, ktoré mu vznikli v súdnom konaní od jeho začiatku až po samotný koniec. Je úplne bežnou praxou vyčíslenia, že v prípade existencie motorového vozidla, ktoré nie je súčasťou účtovníctva advokátskej kancelárie sa vychádza z predpokladu straty času cez grafikon. Predmetný spôsob vyčíslenia v konečnom dôsledku predstavuje aj tak nižšie náklady akoby boli vyčíslené trovy konania napríklad so štandardnou stratou času + PHM. Žalobca rovnako považuje za relevantné svoje vyjadrenie v zmysle bodu 4, ktoré predstavovalo dupliku žalobcu.

Žalobca navrhol, aby súd zamietol sťažnosť žalovanej ako nedôvodnú.

6. Podľa § 239 ods. 1 CSP, proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť.

7. Podľa § 242 CSP, sťažnosť sa podáva v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na súde, ktorý napadnuté uznesenie vydal.

8. Podľa § 243 CSP, v sťažnosti sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému uzneseniu smeruje, v čom sa postup alebo uznesenie súdu považuje za nesprávne a čoho sa sťažovateľ domáha.

9. Podľa § 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

10. Podľa § 250 ods. 2 CSP, ak je sťažnosť dôvodná, súd napadnuté uznesenie zruší alebo zmení; v prípade zrušenia uznesenia je súdny úradník viazaný právny názorom súdu.

11. Súd po preskúmaní podanej sťažnosti žalovanej voči uzneseniu č. k. 25C/5/2020-254 zo dňa 12.05.2022 zistil, že je dôvodná.

12. Súd zo súdneho spisu a z podanej sťažnosti zistil, že prípisom zo dňa 20.10.2020 súd doručil žalobcovi vyjadrenie (dupliku) žalovanej zo dňa 11.08.2020 na vedomie. Súd v tejto veci uvádza, že navrhovaná koncepcia doručovania žaloby a vyjadrení účastníkov konania, resp. strán sporu je uplatnením princípu kontradiktórnosti konania. Po doručení žaloby súdu, odstránení jej prípadných vád a preskúmaní procesných podmienok doručí súd žalobu na vyjadrenie žalovanému, prípadne ďalším účastníkom. Vyjadrenie žalovaného a ďalších účastníkov k žalobe je fakultatívne podriadené režimu repliky, na ktorý nadväzuje režim, tzv. dupliky. Replika a duplika je procesný režim, ktorého zmyslom a účelom je „substancovať“ skutkové tvrdenia a právne argumenty účastníkov tak, aby bol naplnený princíp rovnosti strán konania a aby súd mohol vo veci riadne konať a rozhodnúť bez zbytočných prietáhov. Po vyčerpaní repliky a dupliky súd na ďalšie vyjadrenia nemusí prihliadať, o čom účastníkov poučí.

Súd má za to, že pokiaľ súd doručoval dupliku žalovanej len na vedomie žalobcovi, ďalšie vyjadrenie žalobcu je nad rámec zákonnej úpravy a požiadavky súdu pre lepšie objasnenie skutkového stavu veci. V danej súvislosti súd dodáva, že na jednej strane aj keď súd zaslal právnenému zástupcovi žalobcu vyjadrenie žalovanej (dupliku) iba s cieľom jeho podania na vedomie, t. j. bez výzvy, aby sa k tomuto vyjadreniu žalobcu vyjadril, je zrejmé, že súd ďalšie objasňovanie veci za potrebné nepovažoval, čo však žalobcovi na strane druhej celkom prirodzene nijako nebránilo, aby sa k vyjadreniu žalovanej k žalobe vyjadril, čo aj urobil. Z vyjadrenia žalobcu k duplike žalovanej a ani z vyjadrenia k sťažnosti žalovanej nevyplývalo, že by vyjadrenie žalobcu k vyjadreniu žalovanej k žalobe urobené prostredníctvom jeho právneho zástupcu obsahovalo také dovtedy neuvedené (nové) skutkové tvrdenia či právne hodnotenia, prípadne aj návrhy na doplnenie dokazovania, ktoré by boli spôsobilé akokoľvek ovplyvniť úsudok súdu a tým jeho rozhodnutie o žalobe. Keďže súd žalobcu na vyjadrenie k vyjadreniu žalovanej k žalobe nevyzval, resp. žalobcu o toto vyjadrenie nežiadal, súd ustálil záver, že v predmetnom prípade nejde o úkon právnej služby odôvodňujúci (zakladajúci) proti žalovanému nárok na zaplatenie náhrady trov právneho zastúpenia.

13. Žalovaná vo svojej sťažnosti namietala nárok žalobcu na náhradu za stratu času za cestu na pojednávanie v dňoch 25.11.2020 a 02.06.2021 z dôvodu výpočtu náhrady cez grafikon ŽSSR. Súd v tejto veci uvádza, že v sťažnostnom konaní nebolo sporné, že žalobca na uvedené pojednávania prišiel motorovým vozidlom. V zmysle webovej aplikácie dostupnej na internetovej stránke <<https://www.google.com/maps/>> vyplýva, že cesta motorovým vozidlom medzi Bratislavou a Žiarom nad Hronom trvá približne 1 hod a 43 min. S prihliadnutím na nepriaznivú dopravnú situáciu je možné predpokladať, že doba jazdy s motorovým vozidlom sa mohla predĺžiť o niekoľko minút. Z uvedeného vyplýva, že cestu medzi Bratislavou a Žiarom nad Hronom bolo možné zo strany právneho zástupcu žalobcu vykonať v čase do 2 hodín, t. j. v čase 4 polhodín (pri ceste späť spolu 8 polhodín).

14. Vzhľadom na vyššie uvedené súd priznal žalobcovi trovy konania vo výške 1110,35 € pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 1060,85 € a zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 49,50 € a rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia a rozhodnutie č. k. 25C/5/2020-254 zo dňa 12.05.2022 zmenil postupom v zmysle § 250 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.